

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107, 108 i 109 TFUE oraz rozporządzenia 2015/1589. Skarżące uważają, że Komisja jest zobowiązana wyegzekwować stosowanie postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących pomocy państwa i nie może zaniechać zbadania skargi ujawniającej pomoc niezgodną z prawem.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 33 rozporządzenia 2015/1589. Skarżące twierdzą w tym względzie, że użyły wzoru formularza z art. 33 rozporządzenia 2015/1589.

Skarga wniesiona w dniu 12 października 2020 r. – Landwärme/Komisja

(Sprawa T-626/20)

(2020/C 414/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landwärme GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Bonhage i M. Frank)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej C(2020) 4489 final z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56125 (2020/N) – „Sweden Prolongation and modification of scheme SA.49893 (2018/N)/Tax exemption for non-food based biogas and bio-propane in heat generation” oraz decyzji Az. SA.56908 (2020/N) – „Sweden Prolongation and modification of biogas scheme for motor fuel in Sweden”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem pomocy

- Pomoc przyznana przez Królestwo Szwecji na biogaz do produkcji ciepła i na wykorzystanie jako paliwo pozwala na jej łączenie z pomocą przyznaną przez inne państwa członkowskie UE. Taka kombinacja prowadzi do nadmiernej kompensacji w przypadku importu biogazu. Pomoc jest zatem niezgodna z prawem, a decyzje Komisji ją zatwierdzające są nieważne.

2. Zarzut drugi: błędne skorzystanie ze swobody uznania.

- W 2019 r. skarżąca zwróciła uwagę Komisji na problem połączenia pomocy Królestwa Szwecji z pomocą innych państw członkowskich UE. Komisja nie uwzględniła tego wniosku w swojej ocenie. Poza twierdzeniem skarżącej, Komisja nie uwzględniła również obszernych, publicznie dostępnych informacji na ten temat. Ponieważ Komisja nie dokonała ustaleń i nie oceniła kontekstu gospodarczego pomocy przyznanej przez Królestwo Szwecji na rzecz biogazu do produkcji ciepła i wykorzystania jako paliwa, ma miejsce błędne skorzystanie ze swobody. Decyzje Komisji zatwierdzające pomoc są zatem nieważne.

3. Zarzut trzeci: brak uzasadnienia

- W swoich decyzjach zatwierdzających pomoc Komisja nie zajmuje się kwestią połączenia pomocy przyznanej przez Królestwo Szwecji z pomocą przyznaną przez inne państwa członkowskie UE. Stanowi to uchybienie w zakresie uzasadnienia i naruszenie art. 296 ust. 2 TFUE oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. W związku z tym decyzje zatwierdzające Komisji są nieważne.

4. Zarzut czwarty: obowiązek wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego

- Ze względu na warunki rynkowe, które od czasu pierwotnego zezwolenia zmieniły się zasadniczo, Komisja była zobowiązana do uwiarygodnienia swojej oceny zgodnie z prawem dotyczącym pomocy państwa w ramach formalnego postępowania wyjaśniającego za pomocą informacji rynkowych. Ponadto była ona zobowiązana do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego, ponieważ napotkała poważne trudności w ocenie pomocy przyznanej przez Królestwo Szwecji. Zdaniem skarżącej nieszczęście formalnego postępowania wyjaśniającego stanowi naruszenie art. 4 ust. 4 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589⁽¹⁾. Decyzje Komisji zatwierdzające pomoc są zatem nieważne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2020 r. – Rynair / Komisja

(Sprawa T-628/20)

(2020/C 414/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rynair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci F. Laprévote, E. Vahida, V. Blanc, I. Metaxas-Maranghidis i S. Rating)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 31 lipca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA. 57659 – Hiszpania – Fundusz dokapitalizowania⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Strona skarżąca wniosła również o rozpoznanie jej skargi w trybie przyspieszonym, przewidzianym w art. 23a statutu Trybunału.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja Europejska naruszyła konkretne postanowienia TFUE oraz ogólne zasady prawa europejskiego dotyczące zakazu dyskryminacji, swobodnego przepływu usług i swobody przedsiębiorczości, które stanowiły podstawę liberalizacji transportu lotniczego w UE od końca lat 80. Liberalizacja rynku transportu lotniczego w UE pozwoliła na rozwój prawdziwie paneuropejskich tanich linii lotniczych. Komisja Europejska pominęła szkody spowodowane przez kryzys COVID-19 w odniesieniu do tych paneuropejskich linii lotniczych oraz ich rolę w sieci połączeń lotniczych Hiszpanii, pozwalając Hiszpanii na zastrzeżenie pomocy tylko dla przedsiębiorstw mających siedzibę w tym państwie. W art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE przewidziano wyjątek od zakazu udzielania pomocy państwa zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE, ale nie przewidziano wyjątku od innych norm i zasad TFUE.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja Europejska błędnie zastosowała art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE poprzez naruszenie obowiązku wyważenia korzystnych skutków pomocy z jej niekorzystnym wpływem na warunki wymiany handlowej i zachowanie niezakłóconej konkurencji (tzw. „kryterium wyważenia”).